

ΑΠΑΙΤΟΥΜΕ ΤΟ Δ.Σ. ΤΗΣ Δ.Ο.Ε. ΝΑ ΥΙΟΘΕΤΗΣΕΙ ΣΤΗΝ ΟΡΙΣΤΙΚΗ ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΔΙΑΤΑΞΗ ΤΑ ΤΡΙΑ ΘΕΜΑΤΑ ΓΙΑ ΤΑ ΟΠΟΙΑ ΚΑΤΑΘΕΤΟΥΜΕ ΤΟ ΔΙΕΚΔΙΚΗΤΙΚΟ ΜΑΣ ΠΛΑΙΣΙΟ:

I. Η θέση για το ασφαλιστικό – συνταξιοδοτικό. **II.** Τα μέτρα στήριξης ενάντια στις διώξεις και τα πειθαρχικά. **III.** Την επικαιροποίηση των οικονομικών διεκδικήσεων.

I. Για το Ασφαλιστικό συνταξιοδοτικό των εκπαιδευτικών.

Η Κοινωνική Ασφάλιση υπήρξε η μεγαλύτερη κατάκτηση των εργαζομένων τον εικοστό αιώνα. Τις πρώτες τρεις δεκαετίες του 21ου αιώνα οι κατακτήσεις μας έχουν χτυπηθεί με πολλούς νόμους από όλες τις κυβερνήσεις (ο νόμος Βρούτση-Αχτσιόγλου και κυρίως ο νόμος Κατρούγκαλου, οι νόμοι Χατζηδάκη 2021, Γεωργιάδη 2023), που κατάφεραν μεγάλο πλήγμα στα ασφαλιστικά και συνταξιοδοτικά μας δικαιώματα.

Το ασφαλιστικό αφορά νέους (συνταξιούχος μπορεί να καταστεί κάποιος σε οποιαδήποτε ηλικία και τότε θα έρθει σε επαφή με μία πραγματικότητα που θα τον σοκάρει) και μεγαλύτερους, παλιούς και νέους εργαζόμενους, με οποιαδήποτε σχέση εργασίας και οικογενειακή κατάσταση, αφορά επίσης την προσωπική, οικογενειακή ζωή και τον εργασιακό βίο και χώρο. Η ασφαλιστική κάλυψη αφορά την ιατροφαρμακευτική περίθαλψη, το κίνητρο ώστε το νέο ζευγάρι να κάνει οικογένεια, την κάλυψη στις περιπτώσεις εργατικών ατυχημάτων στους χώρους δουλειάς και φυσικά τη σύνταξη, την αλληλεγγύη μεταξύ των γενεών.

Το ασφαλιστικό συνδέεται άμεσα με τις εργασιακές σχέσεις και το ύψος των μισθών. Η ελαστικοποίηση των εργασιακών σχέσεων και η σοβαρή μείωση των μισθών μας επέφεραν μεγάλο πλήγμα στα ασφαλιστικά μας κεκτημένα. Το μεγαλύτερο βέβαια πλήγμα προέρχεται από την άλωση των ασφαλιστικών μας ταμείων από τις κυβερνήσεις που χρησιμοποίησαν τα αποθεματικά τους για στήριξη των επιχειρήσεων και για τη λεγόμενη «κοινωνική» τους πολιτική, δηλαδή «παροχές» με ξένα κόλλυβα, έως το «τζογάρισμα» των εισφορών των νέων ασφαλισμένων.

Με τους νέους νόμους καταργείται η αλληλεγγύη μεταξύ των γενεών, αφού οι σημερινοί συνταξιούχοι αποκόπτονται από όσους νέους έχουν ασφαλιστεί μετά την 1/1/2022 και από όλους τους σημερινούς νέους εργαζόμενους που θα ενταχθούν στο νέο Ταμείο. Διαιρεί τους εργαζόμενους της ίδιας γενιάς, καθώς οι εισφορές τους θα πηγαίνουν στους περιβόητους «ατομικούς κουμπάρδες» και ο κάθε ασφαλισμένος θα καλείται να αναλάβει ξεχωριστά το «επενδυτικό ρίσκο» για τη μελλοντική του σύνταξη. Στους ίδιους «ατομικούς κουμπάρδες» θα αποτυπώνεται και το «ρίσκο» για το αν ο ασφαλισμένος θα καταφέρει να έχει δουλειά ή όχι, για το αν θα αντιμετωπίσει μια σοβαρή ασθένεια, αναπηρία κ.ο.κ..

Τα μέτρα αυτά εντάσσονται στην συνολικότερη αντιλαϊκή πολιτική, όπου και το ασφαλιστικό τίθεται πάντα στη λογική «κόστους – οφέλους».

Στα πλαίσια αυτά έρχονται και νέες αυξήσεις των ορίων συνταξιοδότησης (70 έτη), την ενεργοποίηση του νόμου που υπάρχει από το 1ο μνημόνιο για τη σύνδεση των ορίων ηλικίας συνταξιοδότησης με το «προσδόκιμο ζωής», τη μείωση των συντάξεων και των παροχών σε ιατροφαρμακευτική περίθαλψη, την απουσία κρατικών δομών πρόληψης ως μη κερδοφόρων, την ιδιωτικοποίηση της Υγείας- Πρόνοιας, την έλλειψη κοινωνικών κρατικών δομών υποστήριξης της οικογένειας, των ηλικιωμένων, των ασθενών με αναπηρία και των αναγκών αποκατάστασης, τα οποία είναι μέρος των κοινωνικών δικαιωμάτων.

Στην ίδια κατεύθυνση κινείται και το νέο σύστημα επικουρικής ασφάλισης. Εφαρμόζονται όλα αυτά και πολλά περισσότερα που ακούμε από την 10ετία του 1990 απ' όλες τις κυβερνήσεις, που σταθερά ξηλώνουν το κοινωνικό ασφαλιστικό σύστημα στην χώρα μας με βάση τις απαιτήσεις των μεγάλων επιχειρηματικών ομίλων, τραπεζών, με την εφαρμογή του

κεφαλαιοποιητικού συστήματος προκαθορισμένων εισφορών αλλά άγνωστων απολαβών για τους ασφαλισμένους που θα συνταξιοδοτηθούν.

Στην πραγματικότητα, πρόκειται για σύστημα ατομικής «ανασφάλειας», που ξεμπερδεύει με ό,τι έχει απομείνει από τον κοινωνικό χαρακτήρα της Ασφάλισης, αφήνοντας τους εργαζόμενους ως ξεκρέμαστες μονάδες, μετατρέποντας την κοινωνική ασφάλιση από δικαίωμα σε εμπόρευμα, ανοίγοντας το δρόμο για την ιδιωτική ασφάλιση, στέλνοντας τους εργαζόμενους στα νύχια των ιδιωτικών ασφαλιστικών εταιρειών και των επιχειρηματιών της υγείας.

Η έκθεση της ΕΛΣΤΑΤ για την ιδιωτική αγορά υγείας, αναφέρει ετήσιο τζίρο 2 δις το χρόνο, με μέσο ετήσιο ρυθμό ανάπτυξης 6% για το 2024-2025.

Για την εξυπηρέτηση αυτών των σκοπών, μεθοδεύεται η κρατική υποχρηματοδότηση στην ιατροφαρμακευτική περίθαλψη αλλά και η αύξηση της χρηματοδότησης του ΕΟΠΠΥ από τους συνταξιούχους και τους εργαζόμενους, με άμεσες και έμμεσες πληρωμές, η εισφορά 6% των συνταξιούχων επί όλων των συντάξεων στον κλάδο Υγείας, η επιπλέον πληρωμή 10% των ασθενών σε φυσικοθεραπείες και λογοθεραπείες, η διαβαθμισμένη πληρωμή ανάλογη με το είδος της εξέτασης για κάθε παραπεμπτικό, ο «κόφτης» των εργαστηριακών εξετάσεων, η «επιπόνηση» της μείωσης της ασφαλιστικής τιμής του φαρμάκου, για να αποζημιώνει λιγότερο ο ΕΟΠΠΥ - έναντι της πραγματικής λιανικής τιμής του - και να πληρώνει ο ασθενής τη μεγαλύτερη διαφορά, τα μη συνταγογραφούμενα φάρμακα, η αρνητική λίστα φαρμάκων - που συνεχώς διευρύνεται - και δεν αποζημιώνονται από τον ΕΟΠΠΥ.

Η διαμόρφωση της τιμής του φαρμάκου και η έλλειψη του διαμορφώνεται και από τη διακίνησή του σε αγορές με πιο συμφέρουσα τιμή.

Το μέτρο της λειτουργίας των απογευματινών χειρουργείων είναι ενδεικτικό της περαιτέρω βάρβαρης εμπορευματικής λειτουργίας των δημόσιων νοσοκομείων, αφού επιβαρύνει το ήδη εξουθενωμένο προσωπικό. Οι ασθενείς, για να εξυπηρετήσουν τις ανάγκες τους, γνωρίζοντας τις αναμονές στα δημόσια νοσοκομεία, αλλά και το μεγαλύτερο κόστος στα ιδιωτικά νοσοκομεία, προσφεύγουν στα απογευματινά ιατρεία των δημόσιων νοσοκομείων για πιθανώς μικρότερη πληρωμή.

Οι αυξήσεις ψίχουλα που μας πετούν, ενώ διογκώνεται η ακρίβεια, η φτώχεια, που είναι προαπαιτούμενο για εκταμίευση δανείων για τις επενδύσεις που πληρώνει ο λαός και δεν μπορούν να αναπληρώσουν τις τεράστιες περικοπές των 40%, 50%, 60% (13^{ος}, 14^{ος} μισθός) που έχουμε υποστεί απ' όλες τις ως τώρα κυβερνήσεις, την ίδια ώρα που δε γίνεται προσπάθεια να αντιμετωπιστεί η ακρίβεια και οι ανατιμήσεις.

Ένας νέος άνθρωπος με όλες αυτές τις ελαστικές μορφές απασχόλησης θα πρέπει να δουλεύει δυο ζωές για να καλύψει τα ανώτερα όρια συνταξιοδότησης, αλλιώς θα πρέπει να βολευτεί με τα 436,40 ευρώ της «εθνικής σύνταξης».

Η Δ.Ο.Ε. θέτει στην προμετωπίδα των διεκδικήσεων της το ζήτημα της Κοινωνικής Ασφάλισης και τον αγώνα για την υπεράσπιση και διεύρυνση των ασφαλιστικών – συνταξιοδοτικών δικαιωμάτων των χιλιάδων εκπαιδευτικών.

Διεκδικητικό πλαίσιο:

- Αποκλειστικά Δημόσια Κοινωνική Ασφάλιση, μόνιμη δουλειά, Υγεία – Παιδεία αποκλειστικά δημόσια και δωρεάν για όλους.

- Κατάργηση όλου του αντιλαϊκού νομοθετικού πλαισίου, όλων των αντιασφαλιστικών μνημονιακών νόμων. Αποκατάσταση των απωλειών.
- Ουσιαστικές αυξήσεις σε όλες τις συντάξεις. Επαναφορά 13^{ης} και 14^{ης} σύνταξης.
- Κατώτατη σύνταξη στο 80% του μισθού εξόδου.
- Ενσωμάτωση της προσωπικής διαφοράς στις καταβαλλόμενες συντάξεις.
- Κατάργηση της εισφοράς αλληλεγγύης από όλες τις συντάξεις.
- Κατάργηση της αύξησης των ορίων ηλικίας στα 67 έτη. Καμιά αύξηση των ορίων.
- Όρια ηλικίας συνταξιοδότησης 60 για τους άντρες 55 για τις γυναίκες ή στα 30 χρόνια εργασίας για το σύνολο των εκπαιδευτικών.
- Να αναγνωρίζεται ως συντάξιμος ο χρόνος ανεργίας και - ειδικά για τους αναπληρωτές - το διάστημα ανάμεσα στην υπογραφή διαφορετικών συμβάσεων.
- Ελεύθερη έξοδος των εκπαιδευτικών, χωρίς χρονικούς περιορισμούς, όποτε επιθυμούν και συμπληρώνουν τις προϋποθέσεις με μια απλή και έγκαιρη ενημέρωση της υπηρεσίας.
- Αναγνώριση ως συντάξιμων των χρόνων του στρατού.
- Πλήρης κρατική εγγύηση όλων των συντάξεων.
- Επιστροφή των αποθεματικών που καταχράστηκε το κράτος από τα Ασφαλιστικά Ταμεία.
- Στις συντάξεις χηρείας να καταβάλλονται στον επιζώντα και οι δύο συντάξεις με δικαίωμα επιλογής για την απόδοση του 70% χωρίς άλλη περικοπή.
- Καθολική Δημόσια και δωρεάν υγεία για όλο τον λαό.
- Ουσιαστικά μέτρα προστασίας της Δημόσιας και δωρεάν υγείας και πρόνοιας, αναβαθμισμένη σε ιατρονοσηλευτικό προσωπικό και υλικοτεχνικές υποδομές και φάρμακα.
- Πλήρης ιατροφαρμακευτική περίθαλψη για όλους.
- Κατάργηση της «συμμετοχής» των εργαζομένων για εξετάσεις και φάρμακα.
- Κατάργηση των χαρατσιών στις συνταγές για φάρμακα (1ευρώ) και παραπτεμπτικά για εξετάσεις (3ευρώ).
- Κατάργηση της παρακράτησης 6% υπέρ του ΕΟΠΥ από όλες τις συντάξεις.
- Να ανοίξουν όλες οι κλειστές δομές υγείας. Να δημιουργηθούν δημόσιες δομές οίκων ευγηρίας.
- Να προσληφθεί μόνιμο προσωπικό στον ΕΦΚΑ και να πραγματοποιηθεί εκσυγχρονισμός της υλικοτεχνικής υποδομής για την έκδοση συντάξεων. Άμεση χορήγηση όλων των εκκρεμών συντάξεων.
- Κοινωνικός Τουρισμός για όλους.
- Άμεση απόδοση των αναδρομικών σε όλους τους συνταξιούχους χωρίς αγωγές και δικαστήρια.
- Απαιτούμε ουσιαστικές αυξήσεις στους μισθούς και δουλειά με δικαιώματα για τα παιδιά μας.
- Πλήρης κρατική εγγύηση όλων των συντάξεων.

II. Αντιμετώπιση του κυβερνητικού αυταρχισμού και της απόπειρας καταστρατήγησης των συνδικαλιστικών δικαιωμάτων κα ελευθεριών

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι, ο κλάδος μας εδώ και 5 χρόνια δίνει με πολύ μεγάλη περηφάνια τον αγώνα ενάντια στην κατηγοριοποίηση και την ιδιωτικοποίηση της εκπαίδευσης μέσω της λεγόμενης αξιολόγησης.

Σε μεγάλο βαθμό έχουμε ακυρώσει τα σχέδια και τις επιδιώξεις της κυβέρνησης και του Υπουργείου να υλοποιήσουν χωρίς αντιδράσεις τα σχέδιά τους, συνεχώς αποδημούμε την επιχειρηματολογία της κυβέρνησης περί «στήριξης» και «αναβάθμισης» των εκπαιδευτικών και του εκπαιδευτικού έργου, αναδεικνύουμε τα πραγματικά, συνεχή και οξυμένα προβλήματα στην εκπαίδευση.

Μετά το μπλοκάρισμα της κατηγοριοποίησης των σχολείων μέσω της εσωτερικής και εξωτερικής αξιολόγησης η κυβέρνηση έστρεψε τα βέλη της στους νεοδιοριστούς εκπαιδευτικούς, στο πιο χειμαζόμενο κομμάτι του κλάδου, επιδίωξε να τους «αξιολογήσει ατομικά», ώστε να περάσουν το στάδιο του δόκιμου εκπαιδευτικού. Αυτούς που για χρόνια ολόκληρα, κάποιοι και για δεκαετίες, ως αναπληρωτές, γύρναγαν όλη τη χώρα, αφού για πάνω από μια δεκαετία δεν υπήρξαν διορισμοί και, όταν αυτοί έγιναν, αποτέλεσαν σταγόνα στον ωκεανό.

Τον τελευταίο χρόνο, από τον Αύγουστο του 2024, βρισκόμαστε σε μια φάση κλιμάκωσης της επιθετικής πολιτικής της κυβέρνησης της Ν.Δ. και της πολιτικής ηγεσίας του Υπουργείου Παιδείας. Αντί να λύσουν έστω και ένα από τα οξυμένα προβλήματα που δημιουργεί η πολιτική τους, ενεργοποίησαν το άρθρο 56 του ν.4823/21 ενάντια στους εκπαιδευτικούς που αγωνίζονται για το δικαίωμα όλων των παιδιών στη μόρφωση.

Το Υπουργείο Παιδείας γνωρίζει πολύ καλά ότι η απόφαση που έχουμε πάρει είναι μια συλλογική απόφαση υπεράσπισης του δημόσιου σχολείου ενάντια στις αντια εκπαιδευτικές διατάξεις της υποτιθέμενης αξιολόγησης των νόμων 4692/20 και 4823/21. **Αυτή η επιλογή επιβεβαιώθηκε έπειτα από τις μαζικές, καταστατικά, Γενικές Συνελεύσεις του περασμένου Μαρτίου, από την Ολομέλεια προέδρων την 1^η Απριλίου 2024 καθώς και από την 93^η Γενική Συνέλευση της Δ.Ο.Ε.**

Παρόλα αυτά, απέναντί μας έχουμε την κυβερνητική πολιτική του Υ.ΠΑΙ.Θ.Α. και τον στόχο του να τρομοκρατήσει και να εκβιάσει, για να κάμψει τον αγώνα που δίνουμε. Για αυτό και βαφτίζει «πειθαρχικό παράπτωμα» την υλοποίηση συλλογικών αποφάσεων της Ομοσπονδίας, οι οποίες μάλιστα **ουδέποτε έχουν κριθεί από τα αρμόδια όργανα**, στην προκειμένη περίπτωση τα δικαστήρια.

Γνωρίζουμε επίσης καλά ότι ο νομικός δρόμος του αγώνα μας είναι δύσκολος και σύνθετος. Δεν υπάρχουν ψευδαισθήσεις πως η μη εφαρμογή ή η κατάργηση των νόμων της «αξιολόγησης» περνάνε μέσα από δικαστικές αίθουσες. Αξιοποιούμε όμως κάθε μέσο, κάθε χαραμάδα, έστω και σε αυτό το αντιδραστικό νομικό σύστημα που στη συντριπτική του πλειοψηφία καταφέρεται ενάντια στους αγώνες των εργαζομένων, ώστε να δυσκολέψουμε την κυβέρνηση, να καθυστερήσουμε, να εμποδίσουμε, να αφήσουμε ανενεργούς άδικους νόμους.

Η αντίστασή μας με όλα τα μέσα συμπεριλαμβανομένων και των ένδικων όπου αυτό χρειάζεται, αποτελεί κρίσιμο στοιχείο της μάχης για την ανατροπή των συγκεκριμένων νόμων 4692/20 και 4823/21 και την εφαρμογή των θέσεων του κλάδου για την ουσιαστική αναβάθμιση του δημόσιου σχολείου και του εκπαιδευτικού.

Ως εκ τούτου, η 94^η Γενική Συνέλευση της Δ.Ο.Ε., επανειληπτικά επαναβεβαιώνει τα εξής:

1) Η Απεργία Αποχή που έχει προκηρύξει η Ολομέλεια Προέδρων την 1/4/2024 είναι σε ισχύ, αφού κάθε απεργία είναι νόμιμη και κρίνεται αυτοτελώς μόνο σε δικαστήριο. Συμμετέχοντας στην Α-Α ο εκπαιδευτικός ασκεί ένα συνταγματικά κατοχυρωμένο δικαίωμα. Επίσης, όλοι οι εκπαιδευτικοί που συμμετέχουν στις στάσεις εργασίας της Δ.Ο.Ε. λαμβάνουν μέρος σε μια κανονική απεργιακή κινητοποίηση, κατά της οποίας, μάλιστα, το Υπουργείο δεν έχει προσφύγει, ποτέ μέχρι σήμερα, στα δικαστήρια και η περικοπή, άλλωστε, μέρους του ημερομισθίου μας, τεκμαίρει την αποδοχή της νομιμότητάς της από την πλευρά της διοίκησης.

2) Οι εκπαιδευτικοί που συμμετέχουν σε νόμιμη απεργία δεν τελούν κανένα πειθαρχικό αδίκημα. Η συμμετοχή στην απεργία - αποχή αποτελεί άσκηση ενός νόμιμου δικαιώματος. Παρ' όλα αυτά η πολιτική ηγεσία του Υ.ΠΑΙ.Θ.Α. έχει επιλέξει να αγνοεί τα προαναφερόμενα και παραπέμπει τους απεργούς εκπαιδευτικούς σε πειθαρχική διαδικασία με βάση τα όσα ορίζονται από το άρθρο 56 του νόμου 4823/21 δίχως να προσφεύγει και πάλι στα δικαστήρια.

3) Για τις παύσεις – καθαιρέσεις των προϊσταμένων και διευθυντών που εντάσσονται επίσης στο πλαίσιο της απεργοσπαστικής τακτικής του Υ.ΠΑΙ.Θ.Α. ισχύουν όλα τα παραπάνω. Για την αντιμετώπισή τους ασκούνται εφέσεις στα διοικητικά δικαστήρια.

Κυβέρνηση και Υπουργείο Παιδείας εντείνουν τον αυταρχισμό, αμφισβητούν κεκτημένες συνδικαλιστικές ελευθερίες και χρησιμοποιούν ακόμα και το μέτρο της δυνητικής αργίας ενάντια στη συνδικαλιστική δράση, με τον πρώην Υπουργό Παιδείας να παρακάμπτει ακόμα και αντίθετη, ομόφωνη απόφαση του Πειθαρχικού Συμβουλίου για το ίδιο ζήτημα στην περίπτωση συναδέλφου της Β/θμιας εκπαίδευσης.

Κορυφαία απόδειξη των αυταρχικών σχεδιασμών Κυβέρνησης και Υ.ΠΑΙ.Θ.Α. αποτελεί η απαράδεκτη Υπουργική Απόφαση για την αποπομπή των αιρετών εκπροσώπων των εκπαιδευτικών από τα Πειθαρχικά Συμβούλια. Στερούν από τους/τις διωκόμενους/ες συναδέλφους την υπεράσπιση του δίκιου τους, που οι αιρετοί θα εξέφραζαν στο πλαίσιο μιας δημοκρατικής διαδικασίας απονομής δικαίου καταδεικνύοντας το πόσο φοβούνται οι κυβερνώντες τη γνήσια εκπροσώπηση των εργαζομένων.

Συναδέλφισσες-συνάδελφοι,

η 94^η Γενική Συνέλευση της Δ.Ο.Ε. προχωράει σε:

1. Κάλυψη συνδικαλιστική και νομική σε όλους/ες που έχουν παραλάβει ή θα παραλάβουν κλήση σε πειθαρχικό λόγω της συμμετοχής τους στην Απεργία – Αποχή, όπως αυτή αποφασίστηκε στην Ολομέλεια προέδρων την 1^η Απριλίου 2024 καθώς και στην 93^η Γενική Συνέλευση της Δ.Ο.Ε.
2. Με ευθύνη του Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε. θα διαμορφωθούν όλα τα απαραίτητα κείμενα και υπομνήματα για την στήριξη των εκπαιδευτικών ενώπιων των πειθαρχικών, όπως έγινε και τις περιπτώσεις των ακροάσεων και των καθαιρέσεων.
3. Παρουσία των μελών του Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε. σε οποιαδήποτε περίπτωση ζητηθεί από τους Σ.Ε.Π.Ε. που να αφορά διώξεις, απειλές, τρομοκράτηση όποιου/ας

συναδέλφου/ισσας συμμετέχει στην Απεργία – Αποχή και φυσικά κατά τις συνεδριάσεις, εφόσον γίνουν, των πειθαρχικών συμβουλίων.

4. Κάλυψη των νομικών – δικαστικών εξόδων από την Ομοσπονδία στις περιπτώσεις που αφορούν διώξεις, ποινές, παραπομπές για την αξιολόγηση σε ποσοστό 60% από την Δ.Ο.Ε. και 40% από τους Σ.Ε.Π.Ε.
5. Δυναμώνουμε τον αγώνα για την επαναφορά των αιρετών στα πειθαρχικά συμβούλια. Η προσφυγή της Δ.Ο.Ε. στο Σ.τ.Ε. για ακύρωση της σχετικής Υπουργικής απόφασης εντάσσεται στο πλαίσιο αυτού του αγώνα.
6. Από την αρχή της νέα σχολικής χρονιάς το Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε. θα αναλάβει νέες πολύμορφες και εξωστρεφείς πρωτοβουλίες για την ανάδειξη σε όλη την κοινωνία του θέματος των διώξεων με συνεντεύξεις, συναντήσεις με κόμματα και φορείς, εκδηλώσεις ενημέρωσης και αγωνιστικές δράσεις.

III. Οικονομικά – εργασιακά δικαιώματα εκπαιδευτικών

Βρισκόμαστε στα μέσα του 2025 και ο κλάδος βιώνει κάθε χρόνο όλο και περισσότερο τις συνέπειες των αντεργατικών νόμων και της συνολικής αντιλαϊκής πολιτικής που τον έχουν οδηγήσει σε φτωχοποίηση. Με τα νομοθετήματα των μνημονιακών δεσμεύσεων με ΕΕ και ΔΝΤ, που υπέγραψαν όλες οι κυβερνήσεις αλλά και το «Σύμφωνο Σταθερότητας και Ανάπτυξης» της ΕΕ, το οποίο διαμορφώνει τα δημοσιονομικά δεδομένα την παρούσα περίοδο, οι μισθοί των εκπαιδευτικών συνεχίζουν να είναι καθηλωμένοι.

Είναι δεδομένο ότι οι όποιες αυξήσεις έχουν δοθεί, κάτω και από την πίεση των αγώνων μας, είναι κοροϊδία και ψίχουλα, που έχουν εξανεμιστεί ήδη από την ακρίβεια. Οι εκπαιδευτικοί έχουμε χάσει από το 2010 κι έπειτα το 45% του εισοδήματός μας. Έχουν κοπεί ο 13ος και ο 14ος μισθός, το επίδομα εξωδιδασκτικής απασχόλησης, βιβλιοθήκης, ειδικής αγωγής, ενώ έχει «κλαπεί» και η ωρίμανση μισθολογικού κλιμακίου με το πάγωμα του κλιμακίου την περίοδο 2016-2017.

Όλα αυτά τη στιγμή που η ακρίβεια, ειδικά στην Ενέργεια και τα τρόφιμα, καλπάζει, για τα ενοίκια απαιτείται τουλάχιστον ένας ολόκληρος μισθός για ένα οικογενειακό σπίτι ή τα 2/3 του μισθού για ένα μικρότερο. Μέσα σε όλα αυτά προστίθεται η ακρίβεια στα υλικά και αναλώσιμα, τα βοηθητικά και εκπαιδευτικά βιβλία που είναι απαραίτητα για την ενίσχυση του έργου των εκπαιδευτικών και που λόγω της χρηματοδότησης που κάθε χρόνο μειώνεται από τον κρατικό προϋπολογισμό, αναγκάζει τους εκπαιδευτικούς να βάζουν βαθιά το χέρι στην τσέπη, για να γίνεται η εκπαιδευτική διαδικασία με αξιοπρέπεια.

Ακόμη πιο οξυμένη είναι η κατάσταση στους νέους εκπαιδευτικούς, αναπληρωτές-αναπληρώτριες και νεοδιόριστες- νεοδιόριστους.

Οι συμβασιούχοι εκπαιδευτικοί πέρα από τα κουτσουρεμένα δικαιώματά τους στις άδειες (κανονικές, αναρρωτικές, ανατροφής, επαπειλούμενης εγκυμοσύνης κ.α.) έχουν να διαχειριστούν το γεγονός ότι στην καλύτερη περίπτωση, αν προσληφθούν τον Σεπτέμβρη, θα πληρωθούν για 9 μήνες και αυτούς όχι πάντα πλήρεις. Μάλιστα, ο Σεπτέμβρης, λόγω της μη πρόσληψης από την αρχή του σχολικού έτους, και ο Ιούνιος, λόγω της απόλυσης στις 21 του μηνός, είναι με μειωμένο μισθό - τουλάχιστον κατά 200-250 ευρώ.

Αυτή η ανασφάλεια και η μιζέρια είναι το «ευχαριστώ» του κράτους, της κυβέρνησης της ΝΔ και του Υπουργείου στους ανθρώπους που αφήνουν τις οικογένειές τους, ακόμη και τα μωρά τους, και αλλάζουν κάθε χρόνο κατοικία, κοιμούνται ακόμη και σε αμάξια ή σε κάμπινγκ σε τουριστικούς προορισμούς.

Αντίστοιχα, η αναληψία του κράτους φαίνεται και στις περιπτώσεις αναπληρωτριών που αναλαμβάνουν υπηρεσία με τα μωρά τους σε πολύ μικρή ηλικία. Είναι απολύτως αναγκαία η πρόβλεψη για δωρεάν θέση σε παιδικό/βρεφονηπιακό σταθμό για τις συμβασιούχους εκπαιδευτικούς, καθώς το καθεστώς που υπάρχει αναγκάζει να φεύγει μεγάλο μέρος του πενιχρού εισοδήματος και σε αυτό το σημαντικό ζήτημα.

Την ίδια στιγμή το εισόδημα των συμβασιούχων εκπαιδευτικών κατατρύγεται και από τα επί πληρωμή σεμινάρια και μεταπτυχιακά που απαιτεί το προσοντολόγιο, για να μπορούν αυτοί να βρίσκονται στους πίνακες του ΑΣΕΠ με όρους που να επιτρέπουν να προσλαμβάνονται συνεχόμενα.

Βέβαια, καθώς δεν έφταναν όλα αυτά, ήρθε και η επιπλέον «επιβράβευση». Η αύξηση των ενσήμων από 125 σε 175 που απαιτούνται για να δοθεί το πενιχρό επίδομα ανεργίας, καταλήγει να αποκλείει από το να το πάρουν χιλιάδες συμβασιούχους που δουλεύουν για πρώτη φορά και προσλαμβάνονται σε μεταγενέστερες φάσεις προσλήψεων.

Απ' όλα τα παραπάνω γίνονται ξεκάθαρες οι αιτίες των πάνω από 1000 παραιτήσεων συμβασιούχων εκπαιδευτικών τη σχολική χρονιά που διανύσαμε, αλλά και των δεκάδων χιλιάδων συμβασιούχων εκπαιδευτικών που κάνουν 2η και 3η δουλειά για να μπορέσουν να τα βγάλουν πέρα.

Δε μπορεί να συνεχιστεί αυτή η εξαθλίωση!

Οι μαζικοί, μόνιμοι διορισμοί όλων των συμβασιούχων εκπαιδευτικών πρέπει να γίνουν εδώ και τώρα!

Αντίστοιχα, η αναγκαιότητα υπογραφής κλαδικής ΣΣΕ είναι πιο επιτακτική από ποτέ!

Σύμβασης που να κατοχυρώνει μαζί με τις διεκδικούμενες αυξήσεις για όλον τον κλάδο:

- την εξίσωση των δικαιωμάτων των συμβασιούχων με αυτά των μόνιμων,
- την κρατική μέριμνα για την εξασφάλιση αξιοπρεπούς κατοικίας κοντά στο χώρο δουλειάς,
- όπως και την κατοχύρωση 12μηνιαίας σύμβασης μέχρι τον διορισμό.

Αποτελούν τα βασικά εργαλεία, ώστε να ανοίξει ο δρόμος για αξιοπρεπή διαβίωση, που θα επιτρέψει και την ακόμη καλύτερη και απρόσκοπτη προσφορά του εκπαιδευτικού στην εκπαιδευτική διαδικασία.

Αντίστοιχα, στην ίδια δύσκολη μοίρα βρίσκονται και οι συνθήκες διαβίωσης των νεοδιόριστων εκπαιδευτικών. Μετά από χρόνια περιπλάνησης ανά την Ελλάδα, στηρίζοντας το δημόσιο σχολείο της υποχρηματοδότησης, μπαίνουν στη διαδικασία του διορισμού και της μονιμοποίησης βρίσκουν πάλι εμπόδια.

Δεν είναι λίγες οι περιπτώσεις, που για άλλη μια φορά αναγκάζονται να φύγουν από τον τόπο μόνιμης κατοικίας για να αποδεχθούν το διορισμό, αντιμετωπίζοντας όλες τις

δυσκολίες της ακρίβειας, των πανάκριβων ενοικίων αλλά και τη δυσκολία εύρεσης κατοικίας σε τουριστικούς προορισμούς.

Μάλιστα, όλα αυτά έχουν να τα αντιμετωπίσουν με μισθό-χαρτζιλίκι των 823 ευρώ. Ειδικά για τους εκπαιδευτικούς που διορίζονται μακριά από τον τόπο κατοικίας τους, δεν υπάρχει καμία μέριμνα για το πώς θα ανταποκριθούν στα πρώτα αναγκαία έξοδα (π.χ. μετακίνηση, διατροφή, διαμονή), καθώς ο πρώτος μισθός μπαίνει πολύ αργότερα από την πρόσληψη.

Αντίστοιχα, μαζί με τις διεκδικήσεις στα μισθολογικά δικαιώματα, τα ζητήματα που αφορούν την υπογραφή της κλαδικής ΣΣΕ και ρυθμίζουν τη συνυπηρέτηση ζευγαριών εκπαιδευτικών, καθώς και της μονοετούς (αντί της διετούς) υποχρεωτικής υπηρετήσης στην περιοχή διορισμού, μπαίνουν ψηλά στην προμετωπίδα της διεκδίκησης.

Βάζουμε μπροστά τις δικές μας ανάγκες

Τα στοιχεία μιλούν από μόνα τους: ακόμη και οι πρόσφατες αυξήσεις στον κατώτατο μισθό, καταφέρανε αυτός να είναι κατά 28 ευρώ μειωμένος σε σχέση με αυτόν του 2011.

Από την άλλη οι εισηγμένες στο Χρηματιστήριο εταιρείες είχαν 11 δις ευρώ κέρδη για το 2023, έχουν ξεπεράσει αυτό το ποσό για το 2024. Αν προσθέσουμε τα κέρδη από όλα τα τελευταία χρόνια, μιλάμε για ποσά που κόβουν την ανάσα.

Αποκαλυπτικά είναι και τα στοιχεία έρευνας που αναδεικνύουν πως η εμπορευματοποίηση της Παιδείας έχει οδηγήσει σε αύξηση κερδών των ιδιωτών και μείωση του εισοδήματος των εργαζόμενων.

Το 4,2% των δαπανών για φροντιστήρια γενικής εκπαίδευσης αφορά στην Πρωτοβάθμια Εκπαίδευση. Εντυπωσιακό είναι ότι η δαπάνη αυτή έχει 4πλασιαστεί: Από 5,9 εκατ. ευρώ το 2013 έχει ανέλθει σε 26,1 εκατ. ευρώ το 2023, γεγονός που αποδίδεται στην ανάπτυξη των κέντρων μελέτης τα τελευταία χρόνια.

Αντίστοιχα, οι πολεμικοί εξοπλισμοί των 800 δις ευρώ της ΕΕ, οι απαιτήσεις του NATO για δαπάνες που φτάνουν το 5% των κρατικών προϋπολογισμών, το 12ετές εξοπλιστικό πρόγραμμα ευρωενωσιακής και Νατοϊκής κοπής που ψηφίστηκε στη Βουλή πριν λίγους μήνες αποτελούν ξεκάθαρα στοιχεία για τα σχέδια κυβέρνησης και «συμμάχων» να τσακίσουν κι άλλο τις ζωές μας. Μέσα από αντιλαϊκά μέτρα που θα κόβουν από μισθούς, συντάξεις, δαπάνες για Υγεία, Ασφάλιση, Παιδεία. Μέσα από τους πολέμους που ετοιμάζουν, για να εξασφαλίσουν τα κέρδη των μεγάλων ομίλων σφαγιάζοντας τις ζωές μας.

Βγαίνουμε μπροστά με τους αγώνες μας και διεκδικούμε:

- Αύξηση 20% στους μισθούς. Δηλαδή ποσοστιαία αύξηση ανάλογη με αυτή που δόθηκε σε άλλες κατηγορίες μισθοδοτούμενων από το δημόσιο.
- Επαναφορά 13ου-14ου μισθού.
- Να προσμετρηθεί στη μισθολογική εξέλιξη η διετία 2016 – 2017 που έχει «παγώσει».
- Κατάργηση της εισφοράς αλληλεγγύης του 2% επί του μισθού μας.
- Αφορολόγητο στις 12.000 ευρώ με προσαύξηση 3.000 ευρώ για κάθε τέκνο.
- Επαναφορά των τριών βασικών επιδομάτων που κόπηκαν σταδιακά τα προηγούμενα χρόνια ακόμα και πριν τα μνημόνια, του επιδόματος εξωδιδασκτικής απασχόλησης, του επιδόματος βιβλιοθήκης και του επιδόματος ειδικής αγωγής.

- Διπλασιασμός του επιδόματος παραμεθορίου και γενίκευση των περιοχών που το δικαιούνται.
- Υπογραφή 12μηνων συμβάσεων για τους συμβασιούχους εκπαιδευτικούς - εξίσωση των δικαιωμάτων με αυτά των μόνιμων - εδώ και τώρα θέσπιση της 9μηνης άδειας ανατροφής τέκνων.
- Κανένας κόφτης στο επίδομα ανεργίας. Επίδομα για ανεργίας για όλους τους αναπληρωτές που απολύονται κάθε Ιούνιο.
- Μαζικοί διορισμοί όλων των συμβασιούχων - αναπληρωτών.
- Δημιουργία κατοικιών για τους εκπαιδευτικούς. Χορήγηση επιδόματος ενοικίου στους νεοδιόριστους και αναπληρωτές και όλους τους εκπαιδευτικούς που προσλαμβάνονται εκτός τόπου μόνιμης κατοικίας.
- Πρόγραμμα φθηνής λαϊκής στέγης που θα καλύπτει τις πραγματικές ανάγκες όλων των εργαζομένων. Να επιστραφούν εδώ και τώρα τα 2 δις € που κλάπηκαν από το κράτος μετά την κατάργηση του Οργανισμού Εργατικής Κατοικίας και να διατεθούν στο λαό για την κάλυψη των στεγαστικών του αναγκών.
- Μέριμνα για τη σίτιση των εκπαιδευτικών.
- Δωρεάν φοίτηση τέκνων των εκπαιδευτικών στους βρεφικούς/ παιδικούς σταθμούς.